

Thesis Title Factors Predicting Maternal Coping with Childhood Cancer in Thailand

Author Mrs. Kaitsara Sen-Ngam

Degree Doctor of Philosophy (Nursing)

Thesis Advisory Committee

Associate Professor Dr. Prakin	Suchaxaya	Chairperson
Associate Professor Dr. Ratanawadee	Chontawan	Member
Assistant Professor Dr. Seepan	Kantawang	Member

ABSTRACT

Childhood cancer is a life-threatening disease that has impact on a child's quality of life and also physical and psychological stress to the mother. A study of factors predicting maternal coping with childhood cancer can guide pediatric oncology nurses to assist mothers to cope effectively with the situation. Coping effectively with this matter would consequently lead to an improvement of the child's quality of life.

This study aimed to examine factors, which can predict maternal coping with childhood cancer at 4-6 weeks and at 4-6 months after a child had been diagnosed with cancer. Seventy-six mothers whose children were newly diagnosed with cancer participated in the study during the 4-6 weeks stage and 68 mothers continued their participation 4-6 months after their children were diagnosed with cancer. Seven questionnaires were used in this study, including: the Demographics Data Questionnaire, the Coping Health Inventory for Parents, the Caregiver Role Stress Questionnaire, the Laffrey Health Conception Scale, the Personal Resource Questionnaire, the Rosenberg Self-esteem Scales, and the Knowledge in Caring for Children with Cancer Questionnaire. These questionnaires were administered to mothers at 4-6 weeks and within 4-6 months after their children were diagnosed with cancer. The reliability of these questionnaires

ranged from 0.81-0.94. Descriptive statistics and multiple regression were used to analyze data in this study.

The results of the study indicated that maternal social support ($\beta = .30, p < .01$), maternal health status ($\beta = .36, p < .001$), and maternal stress ($\beta = .31, p < .01$) were predictors of maternal coping at 4-6 weeks after the child was diagnosed with childhood cancer. These three predictors can explain 42% of the total variance of maternal coping with childhood cancer. Coping resources including maternal health status and maternal social support were predictors of maternal coping, which can explain 22% of the total variance of maternal coping with childhood cancer. Maternal stress was predictors for the set of situational factors of maternal coping with childhood cancer at 4-6 weeks after the child was diagnosed with cancer.

Maternal health status ($\beta = .51, p < 0.001$), maternal stress ($\beta = .45, p < .001$), and maternal self-esteem ($\beta = .25, p < .05$) were predictors of maternal coping at 4-6 months after the child was diagnosed with cancer. These three predictors can explain 44% of the total variance of maternal coping with childhood cancer. Maternal health status was the best predictor for coping resources which can explain 21% of variance of maternal coping. Maternal stress was predictor of situational factors and maternal self-esteem was predictor of personal factors, respectively.

The findings support the stress, appraisal and coping results of Lazarus and Folkman (1984) that maternal health status, maternal social support, maternal stress, and maternal self-esteem are influencing factors for maternal coping with childhood cancer in this study. They are also congruent with previous studies of childhood cancer that childhood cancer has impact on maternal stress and maternal health status, and support from family, friends, and health care professional can assist mothers to cope with childhood cancer. Nursing interventions for reducing maternal stress, promoting maternal health status, and enhancing maternal social support and maternal self-esteem during the first six months were suggested to promote effective coping in mothers.

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์   ปัจจัยทำนายนการเผชิญความเครียดของมารดาเด็กป่วยโรคมะเร็ง
ในประเทศไทย

ผู้เขียน   นางเกศรา เสนงาม

ปริญญา   พยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พยาบาลศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. ประคิม   สุจฉายา   ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. รัตนาวดี   ชอนตะวัน   กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศรีพรรณ   กันชวัง   กรรมการ

บทคัดย่อ

โรคมะเร็งในเด็กเป็นโรคเรื้อรังร้ายแรงที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตเด็กป่วยและความเครียดของมารดาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ การศึกษาปัจจัยทำนายนการเผชิญความเครียดของมารดาสามารถเป็นแนวทางในส่งเสริมการเผชิญความเครียดที่มีประสิทธิภาพของมารดา ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของเด็กป่วยโรคมะเร็งต่อไป

การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายนการเผชิญความเครียดของมารดาเด็กป่วยโรคมะเร็งในระยะ 4-6 สัปดาห์ และในระยะ 4-6 เดือนหลังจากเด็กได้รับการวินิจฉัยโรคมะเร็งมารดาเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับการวินิจฉัยเป็นครั้งแรกจำนวน 76 คน เข้าร่วมในการศึกษาในระยะ 4-6 สัปดาห์ และมารดาเด็กป่วยโรคมะเร็งจำนวน 68 คนยังคงเข้าร่วมในการศึกษาอย่างต่อเนื่องจนถึงระยะ 4-6 เดือนหลังจากเด็กได้รับการวินิจฉัยโรคมะเร็ง

เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของมารดาและผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็ง แบบสอบถามการเผชิญความเครียดของบิดามารดา แบบสอบถามความเครียดในบทบาทผู้ดูแล แบบสอบถามภาวะสุขภาพ แบบสอบถามแหล่งสนับสนุนทางสังคม แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแบบสอบถามความรู้ของมารดาในการดูแลเด็กป่วยโรคมะเร็งแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงระหว่าง 0.81-0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า ภาวะสุขภาพของมารดา ($\beta = .36, p < .001$) แหล่งสนับสนุนทางสังคม ($\beta = .30, p < .01$) และความเครียดของมารดา ($\beta = .31, p < .01$) สามารถทำนายการเผชิญความเครียดของมารดาเด็กป่วยโรคมะเร็งในระยะ 4-6 สัปดาห์หลังจากเด็กได้รับการวินิจฉัยโรคมะเร็งได้ร้อยละ 42 โดยภาวะสุขภาพของมารดาและแหล่งสนับสนุนทางสังคมสามารถร่วมทำนายการเผชิญความเครียดของมารดาได้ร้อยละ 22

นอกจากนี้ ภาวะสุขภาพของมารดา ($\beta = .51, p < 0.001$) ความเครียดของมารดา ($\beta = .45, p < .001$) และความรู้สึกลึกมีคุณค่าในตนเองของมารดา ($\beta = .25, p < .05$) สามารถทำนายการเผชิญความเครียดของมารดาเด็กป่วยโรคมะเร็งในระยะ 4-6 เดือนหลังจากเด็กได้รับการวินิจฉัยโรคมะเร็งได้ร้อยละ 44 โดยภาวะสุขภาพของมารดาสามารถทำนายการเผชิญความเครียดของมารดาได้ ร้อยละ 21

ผลการศึกษาครั้งนี้ สนับสนุนกรอบแนวคิดทฤษฎีความเครียดและการเผชิญความเครียดของลาซาลัสและโฟลค์แมน (1984) ว่าภาวะสุขภาพ แหล่งสนับสนุนทางสังคม ความเครียด และความรู้สึกลึกมีคุณค่าในตนเอง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความเครียด และผลการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาการเผชิญความเครียดของมารดาเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ผ่านมา ซึ่งพบว่าโรคมะเร็งในเด็กมีผลกระทบต่อความเครียดและภาวะสุขภาพของมารดา การได้รับการสนับสนุนและกำลังใจจากครอบครัว เพื่อน และบุคลากรทางการแพทย์ สามารถลดความเครียดและช่วยให้มารดาสามารถปรับตัวและจัดการความเครียดได้ ความรู้ที่ได้จากการศึกษานี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพยาบาลเพื่อส่งเสริมการเผชิญความเครียดที่มีประสิทธิภาพของมารดาเด็กป่วยโรคมะเร็งได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved